

mønstre dem fortrinligt og opdrage dem saaledes, at Hestene blive rolige og fejelige. De ville faa mere for dem baade som Handelsvare og Avlsdyr.

Ogsaa i nationaløkonomisk Henseende vil det bringe Fordel. Det ærede Medlem synes ganske at overse, at Handelen med Heste ikke udelukkende drejer sig om indenlandsk Handel, men ogsaa om udenlandsk. Der er en Masse Heste, som føres til Udlandet — jeg tror, det er aarligt en 26,000. Naar men blot tænker sig en lille Forøgelse af disse Hestes Værdi, saa har det nationaløkonomisk overordentlig stor Betydning. Det er nationaløkonomisk ikke rigtigt at tænke saaledes, at hvad Hesteopdrætteren faar mindre, det tjener Købereren; for i dette Tilfælde er Købereren jo Udlænding, saa det er Penge fra Udlandet, der bringes ind til Landet, og det er ikke Smaapenge, men meget store Penge. Kunde vi derfor ved en saadan lille Bevilling hjælpe til, at vore Heste stige i Pris, vilde det baade for den enkelte Opdrætter og ogsaa nationaløkonomisk blive en Vinding. Det kan slet ikke stilles lige med det at udstille pænt i Vinduerne, fordi Varerne her virkelig forbedres væsentlig ved en dygtig og formaalstjenlig Mønstring. Det er anerkendt over alt paa Landet, og som Bevis skal jeg blot nævne, at ved Dyrskuerne uddeles der Præmier for god Mønstring af Heste. Det er Bevis paa, at vi Landbrugere se Nyttens deraf. Mig skulde det gøre ondt, hvis det ærede Medlem skulde naa til at faa denne Bevilling trukken tilbage, fordi man virkelig vilde savne den. Det er ikke meget, det drejer sig om, men jeg tror alligevel, man deri vilde se en Mangel paa Interesse for denne Sag, der har stor Betydning, ikke saa meget for de større Landbrugere, men for de mindre, som, i Særdeleshed i Jylland, tage en ikke lille Indtægt af Hesteopdrætning. Der er endogsaa mindre Gaarde, hvor der hvert Aar sælges en Hest fra, og kunne de faa en lidt højere Pris for deres Heste, spiller det en Rolle for de vedkommende, medens det virkelig ikke for Statskassen har nogen Betydning, om disse 300 Kr. gaa ud af den eller ej. Jeg vil derfor gerne have Lov til at modsige det ærede Medlem, og modsige ham bestemt. Hans Anskuelse er ikke rigtig, og i alt Fald vil vist enhver Landbruger indrømme, at man bør have det modsatte Syn paa denne Sag, og at man bør søge at fremme en saa god Mønstring af Heste som muligt.

Sandbæk: Under Finanslovens første Behandling tillod jeg mig at fremkomme med en Kritik af den Plads, der var valgt til en Forsøgsstation i Vestjylland, særlig for de magre Jorder, og jeg tillod mig ogsaa at fremkomme med en Kritik af den Maade, hvorpaa Pladsen var udfunden. Jeg paaviste, at Stationerne ved Studsgaard og Askov med Hensyn til klimatiske Forhold vare stillede lige. Jeg tillod mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister og det ærede Finansudvalg at undersøge dette Forhold og tage under Overvejelse, om det ikke var formaalstjenligt at flytte Sandmarksstationen noget længere mod Vest, saa at de nordvestlige Vinde, som særlig pine vore Jorder i Vestjylland, kunde faa mere Indflydelse paa den Forsøgsmark, der skal oprettes paa mager Sandjord. I Betænkningen staar der under Nr. 39, at der har været Samraad angaaende dette Forhold, og den ærede Ordfører udtalte i sidste Møde — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle faa Linier —: „Der er — og vistnok med Rette — anket over, at Forsøgsstationen skal have sine 3 Forsøgsmarker paa 3 forskellige Steder, og at Stationen, i Stedet for at lægges i Vestjylland for de klimatiske Forholds Skyld, lægges i Midtjylland ved Herning. Om disse Forhold kunne ændres med Held, er maaske Tvivl underkastet. Der kunde nok være Grund til, at der blev forhandlet derom, og at Sagen blev nærmere overvejet.“ For disse Udtalelser skal jeg tillade mig paa det varmeste at takke den ærede Ordfører. Netop fordi han har pointeret, at det bliver en midtjyds Station, takker jeg ham, thi deri har han fuldkommen Ret. Vilde ærede Medlemmer drage en Linie Nordvest og Sydøst for Studsgaard, omtrent fra Tyborøn til Fredericia, ville de se, at Stationen kommer til at ligge nærmere ved Fredericia end ved Tyborøn. Det er netop af Nordvestvinden, de vestjydske Marker blive hærgede, men med den Beliggenhed bliver det ikke nogen vestjyds Station for de magre Jorder.

De ærede Medlemmer for Randers Amts 3die Valgkreds (P. Bjerre) og Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen) have ogsaa været inde paa Sagen, og begge udtalte, at det ikke var en vestjyds Forsøgsmark. Jeg savner en Udtalelse fra den højtærede Landbrugsminister. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister mener, at det, der ligger østligere end Midten af Jylland, er vestjyds. Nu kan det jo siges,